

Παρέμβαση

Η ισότητα στην καραντίνα

Στην πρωτόλεια εμπειρία που ζήσαμε την τελευταία περίοδο ως άνθρωποι, πολίτες και κοινωνία επέδειξαν μια πρωτοφανή συναλληλία, τελεσφόρα και κυρίως χωρίς σταβισμούς και διακρίσεις, όλοι ίσοι απέναντι στην πρόκληση της ευθύνης, όλοι αλληλέγγυοι στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Η νέα κανονικότητα, στην οποία καλούμαστε να επανέλθουμε, μετά την περίοδο της απομόνωσης, μας προσγειώνει στην άχαρη ελληνική πραγματικότητα.

ΕΤΣΙ, αντί η «επιστροφή στην κανονικότητα να γίνεται με ταχύτητα», αποδεικνύεται «πολλαπλών ταχυτήτων». Δηλαδή, την ίδια στιγμή που ανοίγουν πολυκαταστήματα, υπεραγορές, οργανωμένες παραλίες κ.λπ., η λειτουργία των δικαστηρίων παραμένει σχεδόν καθ' ολοκληρίαν σε αναστολή με προοπτική de facto και όχι de jure κανονικότητας από αρχές Σεπτεμβρίου, λόγω των δικαστικών διακοπών αλλά και των νέων υγειονομικών δεδομένων, ασύμβατων με την ήδη προβληματική χωροταξία και τις υποδομές των χώρων όπου απονέμεται η ελληνική Δικαιοσύνη. Η διαφοροποίηση αυτή, ως αποτέλεσμα προφανώς των εισηγήσεων των αρμόδιων υγειονομικών Αρχών, αποτελεί έναν πρόσθετο λόγο για την οικονομική στήριξη των αντίστοιχων κλάδων που δεν έχουν επανέλθει ακόμα στην κανονική λειτουργία τους.

Η ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗ υγειονομική κρίση που αντιμετωπίζουμε είναι μοναδική ευκαιρία να σφυρηλατηθούν αισθήματα αλληλεγγύης και συλλογικότητας στην ελληνική κοινωνία. Αυτό σημαίνει ότι η πολιτεία, επιφορτισμένη με την αντιμετώπιση τόσο των υγειονομικών κινδύνων όσο και των οικο-

γράφει

ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ. ΒΕΡΒΕΣΟΣ*

***Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος**

νομικών αδιεξόδων που έχουν δημιουργηθεί, πρέπει να αντιμετωπίσει όλους ισότιμα. «Να προχωρήσουμε όλοι μαζί». Την ώρα που διατίθενται δισ. ευρώ για την επανεκκίνηση της οικονομίας από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, οι επιστήμονες και δη οι δικηγόροι, μετά από 78 ημέρες πλήρους επαγγελματικής απραξίας, βρίσκονται αντιμέτωποι όχι μόνο με το φάσμα της επιβίωσης της επόμενης ημέρας, αλλά και της απαξίωσής τους από τη θεσμισμένη πολιτεία και μάλιστα μετά από μια μακρά 10ετή περίοδο μνημονιακής λιτότητας και ασφαλιστικής και φορολογικής εξάντλησής τους. Νιώθουν σαν τα «παιδιά ενός κατώτερου θεού».

ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΓΙΑΤΙ, ενώ εντάχθηκαν από την αρχή στους πληττόμενους ΚΑΔ, βλέπουν νέους ΚΑΔ να εντάσσονται και να λαμβάνουν την αποζημίωση ειδικού σκοπού ύψους 800 ευρώ, άλλους ΚΑΔ να λαμβάνουν πρόσθετη αποζημίωση 534 ευρώ για τον μήνα Μάιο, τη στιγμή που αυτοί έχουν λάβει μόλις 600 ευρώ στις αρχές Μαΐου και μάλιστα μετά τη χρονική και ψυχική δοκιμασία της «τπλεκατάρπισης». Και τούτο παρά τις ρητές πρωθυπουργικές εξαγγελίες, δις για την κα-

ταβολή της αποζημίωσης ειδικού σκοπού. Την ίδια στιγμή, ενώ ο ΦΠΑ μειώνεται στην εστίαση και αλλού, παραμένει στον υψηλότερο συντελεστή για την πρόσβαση των πολιτών στο μείζον αγαθό της Δικαιοσύνης και περαιτέρω δεν υλοποιείται η επέκταση της απαλλαγής από τον ΦΠΑ για τα εισοδήματα των ελεύθερων επαγγελματιών πάνω από τα 10.000 ευρώ.

ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΕΙ ότι δημοσιονομικός αντίλογος στη στήριξη των επιστημόνων δεν χωρεί. Οι πρόσφατες αποφάσεις σε επίπεδο Ε.Ε. και οι διαθέσιμοι πόροι της ΕΚΤ καταδεικνύουν ότι υφίσταται ικανός δημοσιονομικός χώρος για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων στήριξης. Η οικονομική στήριξη ενός κλάδου, που βρίσκεται ακόμη σε επαγγελματική «καραντίνα», δεν είναι θέμα μόνο οικονομικό, αλλά κυρίαρχα ζήτημα ηθικό και αξιοπρέπειας. Δυστυχώς, η ισότητα νοσηλεύεται στην εντατική, η κοινωνική δικαιοσύνη είναι «αδειανό πουκάμισο», τα γιατί αναπάντητα, η αγωνία για την επαγγελματική επιβίωση υπερχειλίζει. Δεν επατούμε. Απατούμε το αυτονόητο. Ίση μεταχείριση με όλους τους πληττόμενους κλάδους. Τίποτα περισσότερο, αλλά και τίποτα λιγότερο.